

Lefkada, eller Lefkas ligger i Det joniske hav på vestkysten av Hellas og sør for Korfu. Det er den fjerde største av øyene i den Joniske øygruppen og har ca. 20 000 innbyggere.

Den viktigste byen og setet for kommunen er Lefkada, samme navn som øya. Den har omtrent 8000 innbyggere. Byen ligger på nordsiden av øya, rundt 20 minutter med bil fra den internasjonale flyplassen Aktio. En 50 meter lang bro forbinder øya med fastlandet.

Lefkada betyr hvit og har fått navnet fra de hvite klippene som stuper ned i havet ved øyas sydspiss. Landskapet er variert og et stort fjellparti deler øya fra nord til sør. På østkysten går olivenlundene helt ned til strandkanten og på vestkysten stuper kalksteins-klipper rett ned i havet.

Øya har vært utsatt for jordskjelv en del ganger, blant annet i 1825 og 1948. Siste gang var i 2003. Det er en frodig og fjellrik øy. Mye av det som dyrkes er oliven, linser og vin.

Myten om dikteren Sapphos selvmord på Lefkada er knyttet til andre myter som er har forbundet øya til antikkens kjærlighetsgudinne Afrodite og til Homers helt Odyssevs i eposet Odysseen. Det har også blitt antydnet av lokale turistmyndigheter at flere avsnitt i Odysseen peker til Lefkada som en mulig modell for Homers Ithaka.

Øya har vært okkupert av korintere, romere, venetianere, briter og tyrkere. Grunnen til at øya var så ettertraktet var dens beliggenhet mellom Romerriket og det Ottomanske riket.

Lefkas historie som turistøy begynte i 1962, da Aristoteles Onassis kjøpte øya Skorpis utenfor Nidri. Onassis brukte Skorpis som feriested.

Vi reiste med Apollo, og vi hadde bestilt på et hotell som heter Captain Stavros. Det ligger i utkanten av en liten by som heter Nidri.

Dette er fra bassengområdet.

Slik så det ut da vi kom. Det var en del skyer og regn den dagen.

Vi spiste en lett lunsj i kafeteriaen. Kjell hadde en pizza og Anne Berit en salat.

I resepsjonen var det et stort akvarium.

Mange fine fisker.

I nabolaget var det mange fint blomstrende planter.

En taverna med mange planter.

Fra leiligheten så vi tvers over den fjorden som går innover på øya ved Nidri.

Fra altanen så vi rett ned på bassenget.

Det klarnet opp etter hvert.

Utsikten fra inngangsdøra og nordvestover.
Her ser vi i retning av vannfallene, som vi gikk til en av dagene.
Toppene til høyre heter Rachi og er 673m høy.

Utsikten fra inngangsdøra og sydvestover.
Toppene til venstre heter Polemiko og er 621m høy.
Den høyeste toppen til høyre er 1038m høy.

Hus med mange blomster rundt.

Nede i havna ligger det mange båter.

Båtene og restaurantene ligger på rekke og rad.

En hjertelig kopp med capuccino.

Fin blomst.

Gammel vogn.

Dette er fergen som går til den nærmeste øya, Meganissi.

En av restaurantene langs havnen.

Vi spiste på denne restauranten, El Greco.

En av restaurantkattene.

Anne Berit hadde en kyllingrett, Chicken Mandouri, som var veldig god.

Kjell hadde en biff som også var god.

Her sitter vi.

Kelneren som tok bilde av oss måtte ha med navnet på restauranten.

Denne katten lurer på om han får litt mat.

Den fikk litt til slutt.

Kjell må ha en sigar etter den gode maten.

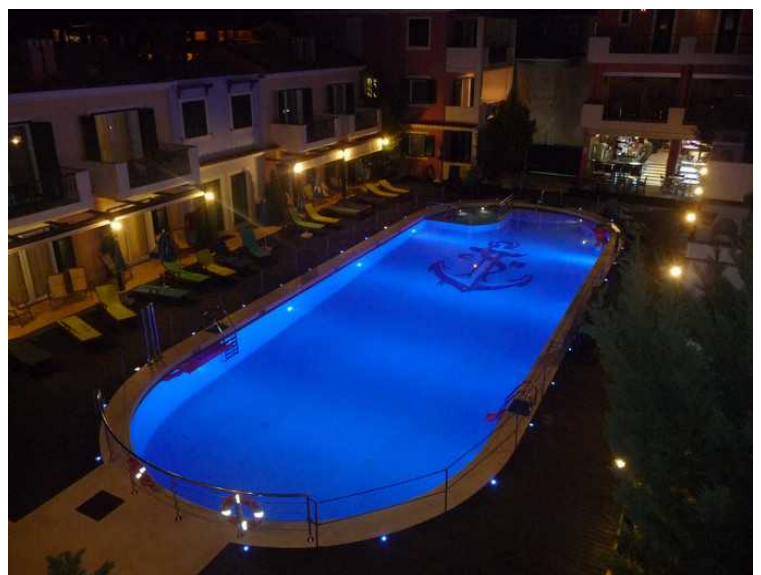

Disse fikk også litt.

Vi var på samme restaurant neste kveld også.
Da hadde vi gresk kaffe og sambuca etter maten.

Blide gjester.

Hmmm...

Utsikt fra balkongen vår om kvelden.

En av dagene bestemte vi oss for å gå opp til fossefallene som ligger litt inne på øya.
Vi tok et bilde av denne restauranten i forbifarten.

Enda en restaurant med mye blomster.

Her er vi kommet til badestranden.

Utsikt tilbake langs havnepromenaden.

Dekorert murvegg.

Et supermarked.

Stakittgjerde.

Sitroner.

Oliventre.

En port i gjerdet.

Gammelt oliventre som er kraftig beskåret.

Det vokser ut nye greiner.

Her går vi over en bro som går over elveløpet.
Det er helt tørt her nede på denne tiden.

Enda en stamme på et oliventre.

Dette eselet sto oppe på en murkant ved porten på et hus.

Stor olivenlund.

Denne ligner litt på en revebjelle.

Lenger opp er det litt vann i elveløpet.

Enda mer vann.

Det begynner også å bli mye mer kupert. Vi er kommet inn i juvet her.

Stien blir smalere.

En stein med et skilt på. Vi forsto ikke hva det står skrevet.

Det eneste vi forsto var årstallet, 1975.

En liten restaurant før vi kommer inn på den smaleste stien.

Tvers over veien fra restauranten er det en salgsbod for lokalt produserte varer, bl.a. honning.

Dette skiltet står ved starten på den smale stien. Her fraskriver myndighetene seg alt ansvar for eventuelle uhell underveis.

Her er stien. Det er rekkverk på siden her.

Det går litt opp og ned.

Ganske frodig vegetasjon langs elvefaret.

En stor gresshoppe.

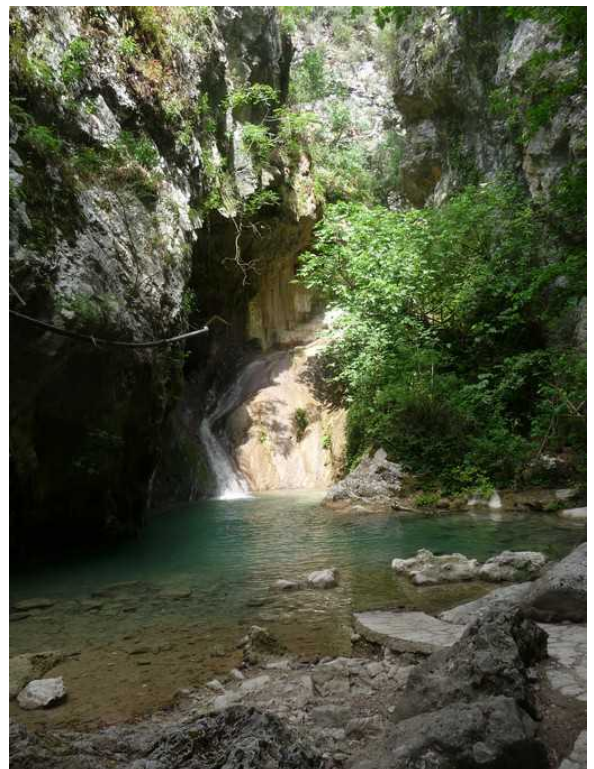

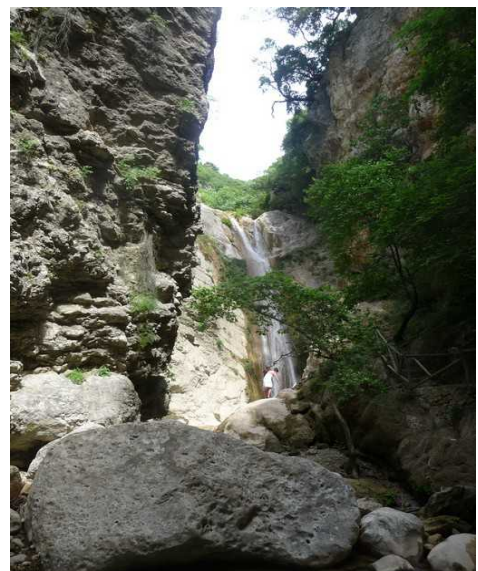
En frosk som laget veldig sterk lyd.

Juuet blir trangere.

Bilder fra den nederste fossen.

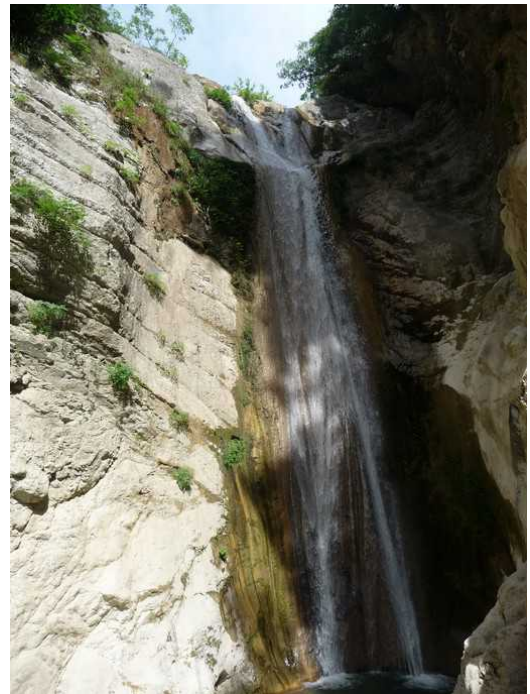

Her skimter vi den øverste fossen.

Juvel før vi kommer til den øverste fossen.

Dette er fossen.

Kulpen under fossen.

Da vi kom ned igjen til restauranten måtte vi ha noen forfriskninger.

Katten spiste potetchips.

Lenger nede i dalen var det en restaurant til.

God øl.

Utsikt tvers over gata. Restauranten hadde det lokalet også.

Denne hanen har utrolig lang hale.

Kirken i Nidri.

Da vi kom tilbake til Nidri måtte vi ha litt lunsj.

Navnet på restauranten.